

Sygn. akt II CZ 41/09

POSTANOWIENIE

Dnia 16 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wojciech Jan Katner

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa "T." - Spółki Akcyjnej

przeciwko "S." - Spółce Jawnej

oraz D.G. i M.G.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 września 2009 r.,

zażalenia strony pozwanej -

"S." - Spółki Jawnej

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 3 marca 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 3 marca 2009 r. odrzucił – jako niedopuszczalną (art. 398² § 2 pkt 3 k.p.c.) - skargę kasacyjną pozwanej Spółki od wyroku Sądu II instancji, na podstawie którego oddalona została apelacja od wyroku Sądu I instancji wydanego w sprawie rozpoznanej w postępowaniu uproszczonym.

Rozpoznając zażalenie, w którym jej autor zarzucił „naruszenie prawa materialnego”, nie wskazując - poza art. 45 Konstytucji RP – żadnych innych, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pogląd pełnomocnika strony skarżącej, według którego każde orzeczenie sądu drugiej instancji podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną, jeśli tylko skarżący uzna je za niesprawiedliwe i niezgodne z prawem, nie znajduje żadnego usprawiedliwienia w obowiązującym stanie prawnym. Skarżący powołując się na art. 45 Konstytucji, pominął art. 176 ust. 1 i 2 Konstytucji oraz art. 398² § 2 pkt 3 k.p.c. Zażalenie, jako oczywiście bezzasadne, należało oddalić (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).